

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Iustinus adhuc viuens, Iustinianum qui simul cum ipso regnaret
asciuit. Caput IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

E V A G R . H I S T O R .

instituiamus, & gratiam nobis donatam neuiquam deprauamus. Verum ne pluribus commemorandis sim longior, reuertar eò, vnde deflexit oratio.

De calamitatibus quæ passim occurrebant.

Caput VIII.

Iustino adhuc imperium administrante, oppidum, quod iam Dyrrachium, olim Epidamnus appellatum fuit, terræ motu grauius concussa est. Similiter & Corinthus, quæ est in Græcia sita. Adde his Anazarbum, urbem minoris Ciliciæ primariâ, quæ iam quartò illud cladis genus pertulerat. Quas vrbes Iustinus magna pecuniæ summa suppeditata, refecit. Eisdem temporibus Edessa vrbs Osroenorum amplissima, & beata in primis, vndis scirti torrentis præterlabētis sic obruebatur, vt multa ædificia aquæ impetu abriperentur, & infinita hominū multitudo, quos flumen secum auexerat, interirent. Edessa igitur & Anazarbus ab ipso Iustino noua nomina accepere, & vtraque vrbs Iustinopolis appellata est.

Quod Iustinus adhuc viuens, Iustinianum qui simul cum ipso regnaret asciuit.

Caput IX.

Cum Iustinus octo annos, menses nouem, & dies tres regnasset, Iustinianum sororis filium sibi in societate imperij gerendi asciuit. Qui imperator declaratus fuit primo die mensis Xanthici, id est, Calend. Aprilis, anno quingentesimo, septuagesimo quinto post nomen Antiochiæ impositum. His ita constitutis, Iustinus supremum vitæ diem obiens, ex isto migravit imperio, primo die mensis Loij, id est, Calendis Augusti, qui vna cum Iustiniano menses regnauit quatuor. Totum autem regni sui tempus nouem annos intergnos, & tres dies complexum est. Cum autem Iustinianus iam solus totius imperij gubernacula teneret, & Chalcedonenſe conciliū passim per oēs sanctissimas ecclesias mandato Iustini, sicut ante à me demonstratum est, prædicaretur, adhuc sta-
tus ec-

clesiæ cum in alijs quibusdamprouincijs conturbatus fuit, tum maximè Constantinopoli & Alexãdriæ: quandoquidem episcopatum Constantinopolitanum administravit Anthimus, Alexandrinum autem Theodosius, qui vterque vnã in Christo naturam inesse asseueravit.

Quòd Iustinianus eos qui Chalcedonense concilium approbant charos habuit, sed Theodora contrinx ipsius, contra fuit illos qui concilio renitebantur.

Caput X.

Quemadmodum Iustinianus episcopis, qui Chalcedoni in vnum conuenerant, & decretis ab illis editis valde constanter adhæsit: sic Theodora eius coniux illos, qui vnã in Christo naturam inesse assererent, admodum amplexata est. Siue igitur ita reuera sentiebant (quando enim de fide proposita est controuersia & parentes à liberis, & liberi à parentibus, & vxor à suo marito, & maritus rursus ab vxore dissentit) siue ita, dedita opera, inter eos conuenerat, vt ille eorum, qui duas naturas in Christo Deo nostro post diuinitatis & humanitatis copulationem inesse, hæc eorum qui vnã asserunt, patrocinium susciperet, nam neuter alteri cedebat, ille certe decreta concilij Chalcedonensis valde studiose tuebatur, hæc illis, qui contrariam partem, vnã nimirum inesse in Christo naturam, tenebant, omnibus modis prospexit: & eius opinionis homines, si nostrates essent, beneuolè & amicè complexa est, sin exteri, præmijs benignè remunerata: quæ etiam persuasit Iustiniano, vt Seuerum accerferet.

Quòd Anthimum Constantinopolitanum episcopum Seuerus peruertit, & item Theodosiũ Episcopum Alexandrinum, quos expellens imperator, alios constituit.

Cap. XI.

Exstant quidem adhuc epistolæ Seueri ad Iustinianũ & Theodorã scriptæ: ex quibus intelligi potest, cum in initio, postquã sedem episcopatus Antiocheni deseruerat, iter suum Cõstantinopolim versus distulisse, postea

Na 2 tamen